

Билардуен - Граф Луи дьо Блуа е убит...

Бодуен - Убит! - Внукът на френския крал! Моят братовчед!
Убит!

Билардуен - Запазете хладнокръвие, Месир! Бърнете се във
лагера.

Бодуен - Бие ме карате да гледам на това равнодушно! И да се
кривя от враговете. Никога! В боя! В боя!

Билардуен - Месир, но това е биста лудост! Половината от нашите
полкове са разбити. Помислете за империята! За Фландрия!

Бодуен - Именно за нея мисля, маршале, а не за себе си. Не-
ка херолдите съобщят на нашите, че тръгваме. За
Фландрия! За божи гроб!
Спуска се в боя. Тръбят тръби. Цвилят коне.

сцена

Новград. Покоите на царицата на Царевец.

Пред иконата на чудотвореца гори кандило.

Близа госпожа Тамара.

Тамара - Сама ли се, Целгубо?

Целгуба - С кого да бъда? Аз съм все сама - и в къщи и сред
хората.

Тамара - Да идем на вечернята в "Св. Димитър". Наближава
Бъзкресение.

Целгуба - Все по черкви, все по манастири. Не съм монахиня...

Тамара - Ти си жена на царя. Нему не е по-леко, защото не-
гови са грижите на всички.

Целгуба - Защото сам си ги измисля. Защо му бе нужна тази
бран с латините!

Тамара - Защото рицарите напиреха на прага ни. И щяха с огън
и меч да унищожат българските градове.